

Auca de Carles Riba (1893-1959)

Més que un mestre i un poeta: un apòstol i un profeta

1. A Barcelona ciutat,
capital del Principat,
2. Carles Riba, matiner,
neix al carrer Muntaner.
3. De marrec, de ben petit
és un lector empedreït.
4. Per les llengües, aviat
demostra facilitat.
5. Fa dret i filosofia,
i de gust, filologia.
6. Per poder així a traduir
de l'hebreu, grec o llatí,
7. de l'alemany o l'anglès,
com aquell qui no fa res.
8. És un jove tot menut,
intel·lectual i astut
9. Du ulleres de cul de got
i treballa tant com pot.
10. Amb tarannà noucentista
col·labora en «La Revista».
11. Té un amic, López-Picó,
i Carner és el seu mentor.
12. I una amiga, guapa i fina,
de qui se'ns encaterina:
13. na Clementina Arderiu,
poetessa de l'ull viu;
14. de nissaga d'argenteres
que fa versos molt lleugers.
15. Riba és tot un professor
i quan pot fa traducció.
16. I trasllada en vers sever
«L'Odissea» de l'Homer.
17. L'any dinou rep grans lloances
pel «Primer llibre d'Estances»
18. Una autèntica monjoia,
fruit de l'amor i la joia.
19. Acadèmic o sagaç
fa de crític quan fa al cas.
20. I es llueix fent traducció
a les ordres d'en Cambó.
21. Amb en Fabra el Diccionari
van teixint; no hi ha qui els pari.
22. Fa pensant en els infants:
«L'ingenu amor», «Sis Joans».
23. I el llibre d'en Marresquí,
que torna casa a la fi.
24. L'any mil nou-cents vint-i-set
a Grècia fa un viatget.
25. Influït per Mallarmé,
Valery i Rilke, també,
26. posa al plat de les balances
el «Segon llibre d'Estances».
27. 'Això és fruita madura!',
diu la crítica més dura.
28. Poesia d'erudits,
pura, pura, com «Tres suites».
29. Tot i que esclata la guerra,
que tot ho ensagna i esguerra,
30. Riba, mestre i professor,
segueix al peu del canó:
31. llegeix la tesi amb «Nausica»,
ni amb bombes no claudica.
32. El gener del trenta-nou
passa a França, per Port-bou.
33. I a Machado presta auxili
mentre van cap a l'exili¹.
34. Riba escriu, fet un cabdill,
«Elegies de Bierville».
35. I com Súnion, persistent,
rei de la mar i del vent,
36. com Ulisses torna a casa
i manté encesa la brasa.
37. No pot fer de professor,
però sí que porta el timó.
38. I esdevé símbol d'un poble
resistent, fidel i immoble.
39. Tot i que es publica poc
traurà «Del joc i del foc».
40. Joc de tannkas, novetat,
foc d'amor apassionat.
41. «Salvatge cor», ufanós,
publica el cinquanta-dos.
42. Per poder fer la viu-viu
tradueix hivern i estiu.
43. Des de Rilke a Jenofont,
i altres veus d'arreu del món.
44. A més, va a més d'un congrés
i els estius, a Cadaqués.
45. «Esbós de tres oratoris»,
dramàtics i meritoris,
46. és la seva obra darrera;
l'esprint d'una gran carrera.
47. L'any cinquanta-nou, ai las!,
va ser l'any del seu traspàs.
48. El país orfe es quedà.
'Si no hi ets, qui ens jutjarà?'

Joan Vilamala, 2004